

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ (2/10/2011)

Αγίων Μαρτύρων Κυπριανού και Ιουστίνης

Η δαιμονοκίνητη μαγεία

Η μνήμη των Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης, που τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, αγαπητοί μου, μάς μεταφέρει στην Αντιόχεια του 3^{ου} αιώνα. Ο Κυπριανός ήταν φιλόσοφος και καταρτισμένος στις τέχνες της μαγείας. Την ίδια εποχή, στην Αντιόχεια ζούσε μία εκθαμβωτικού κάλλους νεαρή γυναίκα, η Ιούστα, κόρη ειδωλολάτρη ιερέα. Η Ιούστα, ακούγοντας το κήρυγμα του Ευαγγελίου από Διάκονο της Εκκλησίας της Αντιοχείας, εγκατέλειψε την πίστη των ειδώλων, πίστεψε στον Χριστό και βαπτίσθηκε Χριστιανή.

Ένας νεαρός ειδωλολάτρης πόθησε την Ιούστα, αλλά οι προσπάθειες να την προσεγγίσει έπεφταν διαρκώς στο κενό. Γι' αυτό επικαλέστηκε την βοήθεια του μάγου Κυπριανού, προκειμένου, εκείνος, με την μαγική του τέχνη, να ανάψει μέσα της την ερωτική επιθυμία. *«Τίποτα, όμως, δε στάθηκε δυνατό να προκαλέσει λάγνο πόθο στην κόρη. Τόσο ένθερμος ήταν ο έρωσ της για τον ουράνιο νυμφίο. Τρεις φορές έστειλε τα δαιμόνια στην Ιούστα και τις τρεις ηττήθηκαν από την χάρη του Χριστού και το σημείο του Σταυρού...»*¹ Η εξέλιξη αυτή έπεισε τον μάγο Κυπριανό ότι η πίστη των Χριστιανών ήταν η μόνη αληθινή και σωτήρια, γι' αυτό εγκατέλειψε την μαγεία, βαπτίσθηκε και, στη συνέχεια, έγινε Επίσκοπος και χειροτόνησε την Ιούστα Διακόνισσα της Εκκλησίας της Αντιοχείας, δίδοντάς της το όνομα Ιουστίνη. Και οι δύο μαρτύρησαν για την αγάπη του Χριστού στην Νικομήδεια, με διαταγή του ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Δεκίου.

Το συναξάρι των Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης, μάς παρέχει την ευκαιρία να καταγράψουμε την διδασκαλία της Εκκλησίας μας περί της μαντείας και της μαγείας, των νοσηρών, δηλ. εκείνων καταστάσεων, που, δυστυχώς και στις μέρες μας, με διάφορες μορφές, ευδοκιμούν στις τάξεις των αφελών, συχνά δε και των επιπόλαιων Χριστιανών.

Η μαντεία είναι δαιμονοκίνητη ενέργεια και οι εκφραστές της όργανα του διαβόλου, που σκοπό έχουν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στον πνευματικό μαρασμό και θάνατο. Είναι καρπός της εισόδου της αμαρτίας στην ανθρώπινη ζωή, η οποία είναι *«μία δαιμονική δύναμη που εισέβαλε στον κόσμο με την παρακοή του Αδάμ και εγκατέστησε μέσα σ' αυτόν τη βασιλεία της, στην οποία υποτάχθηκε ο άνθρωπος ως δούλος και υπήκοος...»*² Γι' αυτό και η Εκκλησία μας στέκεται

¹ Νέος Συναξαριστής της Ορθόδοξου Εκκλησίας, Τόμος 2^{ος}, σελ. 24-25

² Ιωάννης Καραβιδόπουλος, «Μελέτες ερμηνείας», σελ. 134

απέναντι στο φαινόμενο με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, διδάσκοντας την πλήρη αποχή των Χριστιανών από τέτοιους είδους δραστηριότητες και επαφές με τα όργανα του διαβόλου που αναλαμβάνουν να παραπλανήσουν, επ' αμοιβή πάντοτε, τα εύπιστα θύματά τους. Και τα όργανα αυτά είναι οι κάθε λογής μάγοι, μάντεις, χαρτορίχτρες, καφετζούδες, αστρολόγοι, μέντιουμ κ.άλ., οι οποίοι, δυστυχώς, βρίσκουν εύκολη πρόσβαση στα ανεύθυνα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δηλητηριάζοντας τις συνειδήσεις των ανθρώπων που δε διαθέτουν τα πνευματικά αισθητήρια για να εντοπίσουν την δαιμονική επιρροή και πέφτουν στην παγίδα, είτε από άγνοια, είτε από περιέργεια και καταστροφική αφέλεια.

Μεταξύ των δαιμονοκίνητων οργάνων της μαγείας και μαντείας και των θυμάτων τους, τα οποία κινδυνεύουν να δαιμονιστούν, αν συνεχίσουν τις επαφές και εισέλθουν στα ενδότερα της επικίνδυνης αυτής δραστηριότητας, η Εκκλησία μας κάνει σαφή διάκριση. *«Συγκρίνοντας ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμιάς τους δαιμονισμένους με αυτούς που εκούσια υποδουλώθηκαν στο σατανά, βρίσκει τους δεύτερους κατά πολύ αθλιότερους, παρότι διαφεύγουν από το αισθητήριο και την προσοχή των πολλών. Γιατί οι δαιμονισμένοι μόνο σωματική βλάβη μπορούν να προξενήσουν στον εαυτό τους ή καμιά φορά, σ' εκείνους που τους πλησιάζουν. Ενώ οι «αφομοιωμένοι τω αρχεκάκω εχθρώ», με τις πονηρές επιθυμίες και πράξεις τους, διαφθείρουν την ψυχή τους και τις ψυχές εκείνων που απρόσεκτα τους συναναστρέφονται. Γιατί οι δαιμονισμένοι κάποτε, με το θάνατο του σώματος, αποβάλλουν και την επήρεια των δαιμόνων, ενώ όσοι αμετανόητα αμαρτάνουν φέρνουν μαζί τους και την πνευματική κάκωση, μόνιμη και αναπόβλητη»³*

Απέναντι σ' αυτή τη νοσηρή και δαιμονική δράση της μαντείας και της μαγείας στην εποχή μας οφείλουμε, αδελφοί μου, να επιδεικνύουμε αμείλικτη άρνηση και απόλυτη αποχή, γιατί η υποτίμηση των δυνάμεων του διαβόλου μπορεί ν' αποβεί καταστροφική. Έχουμε, όμως, τρόπους προστασίας από τον διάβολο και τα όργανά του, τους οποίους πρέπει να χρησιμοποιούμε διαρκώς στην πνευματική μας ζωή. Και οι τρόποι αυτοί δεν είναι άλλοι από την προσήλωση στην ζωή του Χριστού, όπως αυτή βιώνεται μέσα στην Αγία Του Εκκλησία. Με την συμμετοχή στη Μυστηριακή εμπειρία, την διαρκή μετάνοια, την συχνή εξομολόγηση και προσέλευση στην Θεία Κοινωνία, με την νηστεία και την καρδιακή προσευχή. Αυτά είναι τα ανίκητα όπλα κατά του διαβόλου, τα οποία ο Χριστός μάς χάρισε, ικανά να μάς καταστήσουν άτρωτους από τις δαιμονικές δυνάμεις και πνευματικά ελεύθερους από κάθε είδους νοσηρές εξαρτήσεις και πτώσεις. Απέναντί τους ο διάβολος κατατροπώνεται και τα όργανά του εξευτελίζονται και εκμηδενίζονται. Με αυτά να

³ Ανέστης Κεσελόπουλος, «Πάθη και αρετές», σελ. 76

πορευόμαστε στη ζωή, νιώθοντας την ασφάλεια και την δύναμη του Θεού μέσα μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.